

Ο Μαρκ Λέιθαμ έφτασε πολύ κοντά στην πρωθυπουργία σαν αρχηγός του Εργατικού Κόμματος και είχε τρομάξει τον Τζον Χάουαρντ στρην προεκλογική εκστρατεία, αλλά τελικά έχασε τις εκλογές με την επιθετικότητά του επειδή ο αυστραλιανός λαός δεν θέλει τραμπούκους πολιτικούς ηγέτες, όπως δεν θέλει και ηγέτες χωρίς τσαγανό. Επειδή έχασε τις εκλογές ο Μαρκ Λέιθαμ έγινε φανατικός εχθρός του κόμματος που τον ανέδειξε και σήμερα ζει με την όχι ευκαταφρόνητη βουλευτική σύνταξη.

Προχθές, πολλοί στα MME ερωτούσαν αν είναι σωστό ο Λέιθαμ να εργάζεται σαν δημοσιογράφος για να καταδιώκει και να συκοφαντεί τούς ηγέτες του Εργατικού Κόμματος, μια αισχρή καταγγελία με την οποία θέλουν να αποποιηθούν την ευθύνη για την απαράδεκτη συμπεριφορά του απέναντι στην πρωθυπουργό τής χώρας.

Είναι πάγια τακτική των αρχόντων να ρίχνουν τα λάθη τους και τα εγκλήματά τους ακόμη στην ποδιά των υπαλλήλων τους. Για την πτώση τού Κέβιν Ραντ δεν έφταιγαν αυτοί, αλλά η Τζουλία Γκίλαρντ! Αυτή έγραψε, βλέπετε, τις καταγγελίες εναντίον τού ηγέτη

Μπορεί για όλο τον κόσμο να είσαι ένα άτομο. Όμως για κάποιο άτομο, είσαι ολόκληρος ο κόσμος του!

Κόσμια και..

μη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

της, ότι είναι αγενής, ότι βρίζει, ότι βασανίζει τους υπαλλήλους του, ότι λέει και ξελέει, ότι δεν έκανε τίποτε για τις κλιματικές κλπ., κλπ., καταγγελίες που καταρράκωσαν την αξιοπιστία του

έκαναν τις αποκαλύψεις για την συμπεριφορά τού κ. Ραντ.

Το ίδιο συμβαίνει τώρα με τον Μαρκ Λέιθαμ, σχίζουν τα ιμάτια τους για τη συμπεριφορά του, λες και δεν ήξεραν το παρελθόν του

Γιατί πληρώνουν τον Μαρκ Λέιθαμ;

στο σημείο η ήπτα των Εργατικών στις εκλογές να είναι σίγουρη και γι' αυτό έγινε η αντικατάστασή του.

Οχι, βέβαια. Τον Κέβιν Ραντ εξόντωσαν οι λακέδες τού Λίμπεραλ Πάρτι, που σήμερα χύνουν κροκοδείλια δάκρια και λυπούνται τον... καῦμένο Κέβιν. Δεν λένε ότι οι Λίμπεραλ απέρριψαν δύο φορές το νομοσχέδιο για την εμπορία ρύπων και ότι αυτοί με τους αργυρώνητους δημοσιογράφους

όταν του ανέθεταν το ρόλο τού δημοσιογράφου. Δεν ήξεραν ότι πλακωνόταν με τους ταξιτζήδες, ούτε την βίαιη χειραψία του με τον τότε πρωθυπουργό, Τζον Χάουαρντ.

Γιατί, λοιπόν, το Κανάλι 9 τον πληρώνει από δέκα έως δεκαπέντε χιλιάδες δολάρια για να παγιδεύει την πρωθυπουργό και γιατί τον πληρώνει η οικονομική εφημερίδα να χύνει τη χολή του εναντίον των Εργατικών μέσα από τα

* Παροικία

Λόγω επαγγέλματος, όπου βρεθώ και όπου σταθώ με ρωτούν τί έργο γίνεται σήμερα στην παροικία. Δηλαδή τί θέλουν να γίνει στην παροικία και ποιός θα το κάνει; Ο πρόεδρος τής Ανω Κρύας Βρύσης;

Αν δεν είχαμε τους φορείς τής Αρχιεπισκοπής και την Κοινότητα, που προσφέρουν παιδεία, κοινωνική πρόνοια και πολιτισμό, δεν θα είχαμε τίποτε. Παρόλο που δεν φαίνεται να γίνεται τίποτε, οι φορείς τής Αρχιεπισκοπής και η Κοινότητα συνεχίζουν αθόρυβα να προσφέρουν ελληνική παιδεία, νηπιαγωγεία, κοινωνική πρόνοια, φιλανθρωπία, ενώ για τον Οκτώβριο η Κοινότητα έχει προγραμματίσει το Φεστιβάλ Κινηματογράφου.

Βέβαια, υπάρχει και η συγκρατημένη αισιοδοξία για λύση τού λεγόμενου Εκκλησιαστικού προβλήματος ύστερα από την γενναία απόφαση των μελών τής Κοινότητας να απορρίψουν κατηγορηματικά τους... Γνήσιους Ορθοδόξους Χριστιανούς.

Ομως, όσο συγκρατημένη και αν είναι η αισιοδοξία σας, συγκρατείστε την περισσότερο γιατί το φημισμένο φωτάκι δεν φάνηκε ακόμη στο τούνελ. Αλλά, όπως λένε κατά κόρον, η ελπίδα πεθαίνει τελευταία.

* Τα κέρδη των τράπεζών

Κέρδη \$1,1 δις το χρόνο έδειξε σε ένα τρίμηνο η National Australia Bank, που αντιστοιχούν με \$4,4 δις το χρόνο. Τί παρήγαγε και πούλησε η τράπεζα για να κάνει τα τεράστια κέρδη; Ούτε μια καρφίτσα. Τα κέρδη της οφείλονται στην αύξηση των επιχειρήσεων και ιδιωτών που δανείστηκαν χρήματα. Δικά της χρήματα; Οχι, βέβαια, δικά σας και δικά μου προϊόν του ιδρώτα μας και αν δεν φτάνουν αυτά, η τράπεζα δανείζεται με φθηνό επιτόκιο και τα δανείζει με μεγαλύτερο.

Για να μην πολυλογούμε οι τράπεζες κάνουν τα κέρδη τους με ξένα χρήματα χωρίς να παράγουν απολύτως τίποτε, αλλά ας τολμήσει κάποιος πολιτικός να φορολογήσει τα υπερκέρδη

άρθρα του; Γιατί τού δίνουν τόση δημοσιότητα;

Ο Μαρκ Λέιθαμ έχει δικαίωμα να εργαστεί, ακόμη και να λέει ότι θέλει, όπως όλοι μας, αφού ζούμε σε μια ελεύθερη κοινωνία. Ούτε πήγε ο Λέιθαμ με το πιστόλι στα γραφεία τού Καναλιού και τής εφημερίδας για να τους αναγκάσει με απειλές να τον προσλάβουν. Αυτοί τού πρόσφεραν εργασία και τον καλοπληρώνουν γνωρίζοντας πολύ καλά εκ των προτέρων πώς θα συμπεριφερθεί, τί θα πεί και τί θα γράψει εναντίον τού Εργατικού Κόμματος και τής ηγεσίας του. Γι' αυτό τον πληρώνουν και όχι τις δημοσιογραφικές ικανότητές του.

Φυσικά, δεν περίμεναν την θαραλέα αντίδραση ενός από τους κορυφαίους πολιτικούς σχολιαστές τής χώρας Λόρι Οακς, στην πρόσληψη τού Λέιθαμ από το Κανάλι και έγινε ο ίδιος στόχος χολερικής επίθεσης τού Λέιθαμ σε τηλεοπτική εκπομπή. Υστερα από τις αντιδράσεις πιθανόν είναι να πετάξουν Λέιθαμ στο κάδο των σκουπιδιών, ακόμη ένα θύμα τής ασυδοσίας τους στην προσπάθεια να αλλοιώσουν την λαϊκή επιμηγορία. Ομως, υποπτεύομαι ότι φέτος δεν θα τους περάσει.

Αντεθνική η μείωση τού φόρου για τους έχοντες και κατέχοντες

Αυτή η χώρα υποφέρει από πολλές ελλειψεις και από πού ν' αρχίσω; Από τα νοσοκομεία και τον εξοπλισμό τους, τα πανεπιστήμια, τούς δρόμους, τα σχολεία, τους σιδηροδρόμους, τα τρένα, τα λιμάνια, την αντιμετώπιση ασθενειών όπως την αλτζχάιμερ, την έλλειψη κλινών στα γηριατρεία, την έλλειψη πρόνοιας για τους άστεγους, ακόμη και παιδιά, άλλωστε τα έχουμε πει πολλές φορές.

Γιατί τέτοιο κακό σε μια πάμπλουτη χώρα; Επειδή οι κυβερνήσεις κάθε χρώματος τα τελευταία είναι κοσμήματα μειώνουν τους φόρους εισοδήματος κυρίως σ' αυτούς που μπορούν και θα πρέπει να πληρώνουν. Οταν ήθελα στην Αυστραλία πριν μισό και πλέον αιώνα ο φόρος εταρειών ήταν 47%, σήμερα είναι 30%, οι Εργατικοί υπόσχονται να τον μειώσουν στο 29% και οι Λίμπεραλ στο 28,5% με απότελος το 25%. Αν είναι δυνατόν αν λάβουμε υπόψη τις παραπάνω ελλειψεις.

Ομως, όταν οι εταρείς πλήρωναν 47% φόρο εισοδήματος ήταν η χρυσή εποχή τής Αυστραλίας. Οχι μόνο οι κολοσσοί δεν απέλυναν εργαζόμενους όπως απειλούν τώρα οι εκμεταλλευτές τού εθνικού μπλούτου, αν πρέπει να πληρώσουν μεγαλύτερο φόρο εισοδήματος, αλλά είχαμε και πλήρη απασχόληση. Ούτε το κόστος ζωής ήταν μεγαλύτερο επειδή πλήρωναν 47% φόρο τα σουπερμάρκετ και άλλα καταστήματα επειδή η φορολογία δεν πρέπει να έχει σχέση με τις τιμές των προϊόντων.

Αντιμετωπίζουμε, λοιπόν, τεράστιες ελλειψεις, έχουμε έναν πληθυσμό που γηρασκει και σε μερικά χρόνια οι εργαζόμενοι, δηλαδή τα παιδιά και εγγόνια μας, δεν θα είναι αρκετοί για να πληρώνουν με τους φόρους τους τις απαραίτητες κυβερνητικές δαπάνες. Και τί κάνουν οι πολιτικοί μας;

Επούλουν επικερδέστατες δημόσιες επιχειρήσεις που με τα τεράστια κέρδη τους θα μπορούσαν να βοηθήσουν τους φορολογούμενους τού μέλλοντος και μειώνουν τους φόρους εισοδήματος των εχόντων και κατεχόντων, αντί να τους αυξήσουν για να μπορέσουμε να καλύψουμε τις ελλειψεις μας. Ο Τόνι Αμπτότ ήθελε και να χαρίσει \$4 δις το χρόνο στους δισεκατομμυριούχους παρόλο που έχουν υποσχεθεί να τα πληρώνουν σε μια Εργατική κυβερνηση και δεν βρέθηκε ούτε ένας πολιτικός σχολιαστής να τον ωθήσει αν είναι δικά του τα χρήματα αυτά για να τα χαρίσει.

Αν αυτή η πολιτική δεν είναι αντεθνική και προδοσία των παιδιών και εγγονών μας που θα επωμιστούν στο μέλλον το τεράστιο κόστος τής αμυναλωσύνης των πολιτικών μας σήμερα, τί άλλο μπορεί να είναι;

τους και η κούνια που τον κούναγε. Κέβιν Ραντ θα τον κάνουν!

* Καλόσ!

Μπαίνει ένας τυπάς σε ένα μπαρ-εστιατόριο και ζητάει μία μπύρα.

Μπάρμαν: Ορίστε η μπύρας κύριε

Τ